

Az Úr szeretetének ajándéka

Megnyitó áhítat Tahitótfaluban

Íge: János 3:16

Tokióban a milliós nagyvárosban, egy kisfiú járja az utcákat, fázik a téli hidegben és kéreget. Leszólít egy európai kinézetű embert és egy kis adományért könyörög. A férfi egy címet ad neki, leírja az ott levő házat és azt mondja: *Ha kinyílik az ajtó, mondd, hogy Jn 3:16: "Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta"*.

A fiú megkeresi az utcát, megtalálja a házat, bekopog és a kérdésre így válaszol: *Jn 3:16!* Be is hívják aztán meleg fürdőt, tiszta ruhát és finom ételt kap. Azután elhagyva a házat, továbbra is egyre csak arra gondol: *Jn 3:16*. Mintegy jelszóvá vált számára az igehely. Gondolataiban elmerülve rohan át az utcán és elüti egy autót. Öntudatlan állapotban kórházba szállítják. Mialatt az orvosok és a nővérek az életéért küzdenek, mindig egyet és ugyanazt ismételteti: *Jn 3:16!* Végül sikeresen stabilizálják az állapotát, betolják a kórterembe és az ágyán lógó kórlapra – neve ismeretének hiányában - ezt írják: *Jn 3:16!*

Gondoljunk csak bele: az életünk valahogy megegyezik ezzel a történettel. Szeretetért és örömért, bizalomért és törődésért könyörgünk életünk utcáin keresztül-kasul rohanva. Az Úr pedig egy csodálatos igazságot mond el nekünk, talán más emberek által, mikor bekopogunk az ajtajukon: *Szeretlek Téged ember, jobban, mint megszülettemet - akit érted adtam, hogy megváltson!* Ez a hír, nem csak üzenet, de igazság megnyilvánulása is mint egy nyitott ajtó, vagy meleg fürdő, mint egy új ruha, vagy egy finom étel. *Az Úr szeret bennünket,* ez a legszebb, legjobb és leghatékonyabb jelszó.

Életünkben sokszor átélünk olyan eseményeket, amelyek során, mondhatnánk, a kerekek alá jutunk és a fájdalomtól, aggodástól, szenvedéstől és gyásztól öntudatlan állapotba kerülünk. Gyakorta azt sem tudjuk, hogy valójában kik is vagyunk. Hol találunk törődést és nyugalmat, segítséget és gyógyulást, bizalmat és tisztánlátást. Azonban van valaki aki ott áll életünk és vágyaink - a nyomorúságunk és jövőnk felett is: *Jn 3:16*. Az Úr szeret, végtelenül szeret! Úgy szeret, ahogy még szülő sem szerethet. A mai alkalmon is Isten ajándéka számunkra ez a jó hír: mert a szeretet ajándék! S ha már megkaptad ezt az ajándékot, akkor feladatod, hogy mindentől óvd azt, ápd, gyarapítsd és mindenkinek tovább add! Úgy ápd, mint egy virágszálat, hogy viragozzék és gyümölcsöt teremjen; tehát étellel

teli maradjon. Valaki egyszer azt írta, hogy: *Aki valóban szeret, nem kérdezi, hogy mit kap, és azt sem, hogy elég-e, hanem azt, hogy a másiknak jól tesz-e.* Ez Isten ajándéka minden ember számára. *Jn 3:16*. Az Úr küldötteként nem azt kell mondd, hogy: szeretlek - ha megváltozol, mert annyi a bűnöd, mint égen a csillag, hanem azt, hogy: feltétel nélkül szeretlek úgy, ahogy vagy. *Jn 3:16*. Isten ezt az ellene fellázadt világot mégis úgy szerette és szereti. Meglepődsz? Nem érdemli meg ez a világ, de nagyon is rászorul.

Az elbeszélésben szereplő gyermek boldogan szaladt ki abból a házból, ahol egy rövid időre átélhette és megélhette, hogy mit jelent, ha szeretik. Nem a szeretet örve alatt megvásárolt tömegcikkekről van szó, hanem magáról a szeretetről. Egy mosolyról, egy kedves szóról, egy ölelésről, törődésről, megértésről, bizalomról, őszinte barátságról. Arról, hogy jól tesz a másikkal. Az idősök otthonában, ahol dolgozom, vegyesen élnek úgymond szellemileg ép és leépülők is. Egy 94 éves néni a reggeli után magához hívott, sírva ezt mondta: *Őn olyan szépen összetartja a csoportot és ez olyan jó!* Igen, ez kell a világnak! A kicsinytől az idősig. Mi is birtokolhatjuk ezt a szeretetet, sőt tovább is adhatjuk, ha befogadjuk azt, aki Önmagát adta: mert Isten maga a szeretet. Ne ragadjunk le egyéb fontosabb dolgokra hivatkozva!

A hála felől érdeklődve mindig megkérdem, így a mai napon is: *ajándékozhatunk-e mást Istennek, mint magunkat? Az Övéi vagyunk-e már? Hisz csak ezt kívánja tőlünk! Szeressük Őt ne csak ünnepi alkalmainkkor - egy új év kezdetén, vagy húsvétkor, ne csak karácsonykor, vagy ha beteljesül valami, amire annyira vágytunk! Azért, mert „úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta!” *Jn 3:16*. Jelszóvá vált-e már számokra is ez az Ige? A Biblia központi üzenete?*

Befejezésül Füle Lajos versét idézem:

*Boldog, ki adni tud,
ám érte mit se várván.
Boldog, kit hála tölt és
hála tart a vártán.
Boldog, ki úgy szeret,
mint akit úgy szeretnek,
ahogy van, a KRISZTUSÉRT
vállal és hord keresztet.*

Ámen

Petzold Fekete Ivett